

Le jour de Kippour les jeunes gens ne restaient pas au Temple, mais allaient dans les champs de vigne pour chercher leur future épouse.

Le jour de Kippour

Deux jours de joie en Israël

Contrairement à une conception largement répandue, le jour de Kippour n'est pas un jeûne d'austérité (comme celui du 9 av), mais un jour de joie, car l'homme peut être pardonné par son repentir (téchouva).

Une Mishna nous révèle des détails surprenants.

משנה מסכת תענית פרק ד משנה ח

[ז] אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין שלא לבייש את מי שאין לו ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך אל תתן עיניך בנוי תן עיניך במשפחה (משלי ל"א) שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל ואומר תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

ר' עובדיה מברטנורא

כט"ו באב - שבו כלו מתי מדבר בשנת המ'. ובו נתבטלו אותן השומרים שהושיב ירבעם בן נבט שהיו מונעים את ישראל שלא יעלו לרגל. ובו נתנו הרוגי ביתר לקבורה.

Mishna traité Taanit chapitre 4, mishna 8

Rabbi Simon fils de Gamliel enseigne : il n'y avait pas de jours de joie en Israël comme le 15 av et le jour de Kippour, car en ces jours les filles de Jérusalem sortaient vêtues d'habits blancs empruntés pour ne pas faire honte à celles qui n'avaient pas de richesse. Et toutes les filles de Jérusalem sortaient et dansaient dans les vignes. Et que disaient-elles ? Jeune homme lève les yeux et vois qui tu vas épouser, ne regarde pas la beauté, mais la famille comme il est dit (Pv 31) "mensonge que la grâce et vanité que la beauté, la femme qui craint Dieu, elle, est louée" et "offrez lui les fruits de ses mains et louez ses actions aux portes de la ville."

Rabbi Obadia de Bartinoro (Italie 1440 – 1530)

Le 15 av : jour où il n'y eut plus aucun mort dans le désert, (de ceux qui étaient sortis d'Egypte). Jour où les gardiens du roi Jéroboam qui empêchaient les juifs de monter au Temple mirent fin à cette activité. Jour où les martyrs de Bétar (qui s'étaient révoltés contre Rome en 133 – 135) furent enfin enterrés.